

Susana Solano (Barcelona, 1946) és una de les artistes més destacades de l'escena espanyola. Tot i que va començar a exposar tardanament, amb una mostra a la Fundació Joan Miró l'any 1980, ja a finals d'aquella dècada i inicis dels anys noranta van tenir lloc importants exposicions institucionals internacionals sobre la seva obra, que va gaudir d'una immediata bona recepció. Aquestes exhibicions foren mostres individuals –CAPC de Bordeus el 1987, San Francisco Museum of Modern Art el 1991, o Whitechapel Art Gallery de Londres el 1993– i també col·lectives, entre les quals podem destacar la seva participació en la Bienal de São Paulo el 1987 i la seva presència en dues ocasions a la documenta de Kassel (1987 i 1992) i a la Biennale de Venècia (1988 i 1993).

Solano pertany a una brillant generació d'escultors espanyols que obtingueren una gran projecció exterior, com ara Juan Muñoz, Cristina Iglesias o Jaume Plensa. El seu llenguatge, però, és força diferent d'aquests escultors. D'alguna manera, continua la tradició espanyola que va de Picasso i González a Chillida i Oteiza, conscient també de les troballes d'Anthony Caro i David Smith, o dels escultors minimalistes i postminimalistes, sobretot aquests últims, amb Richard Serra, Robert Morris i Bruce Nauman al capdavant, per l'èmfasi en qüestions semàntiques i la llibertat en la utilització de materials.

Solano, que va començar pintant i que en els seus inicis treballà també amb fusta, es concentrà aviat en l'ús de metalls, si bé farà servir també, ocasionalment, vídeo, gravacions de so, cera, plàstics o vímet. Les seves obres de maduresa es caracteritzen per la simplicitat geomètrica i una aparença sòlida i rotunda: les referències constants a l'arquitectura i el paisatge, i a la memòria d'aquestes experiències, que poden suggerir espais tancats, gàbies obertes o estacions termals; i una capacitat per trobar ressonàncies espirituals, emocionals o líriques a partir de les formes i dels materials.

Susana Solano. Anònims presentarà fonamentalment escultures de gran format, a més de fotografies i obres sobre paper. Hi podrem veure obres ben conegudes, conservades a col·leccions museístiques, com la mateixa Fundació Vila Casas, però també d'altres menys vistes o fins i tot inèdites, algunes obres recents i d'altres d'escala reduïda. Aquesta exposició a la Fundació Vila Casas és la primera retrospectiva de l'artista a Barcelona després de l'organitzada pel MACBA l'any 1999.

Exposició comissariada per **Enrique Juncosa**.

